

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@afgazad.com

Political

سیاسی

لمبه

۱۷.۱۰.۰۹

شبانه های من

(۱)

دنیای ما از یکسو دنیای تعهد و آرمان است و از سوی دیگر سازش و تسلیم طلبی. در دنیای ما آنانیکه متعهد اند، از هر فرصتی برای مبارزه و اعتراض سود می برند و آنانی که بر درگاه سازش و تسلیم طلبی جبین می زنند، نه اعتراض می شناسند و نه مقاومت.

هنرمند دنیای سازش برای استبداد و ظلم حنجره پاره می کند و قلمبدهنش با وجدان خفته تاریخ را تحریف می کند و برای ستمگران زمانه خامه پردازی کرده و افسانه و افسانه می سازد.

ولی دنیای مبارزه و تعهد بر بستر آرمان های مردمی شکل می گیرد و هنرمندانش چون، میکیس تئودور اکیس، ماریا فارانتوری، ویکتورخارا، مرسدس سوسا، پیترتاش، جوان بایز، جان لئون، مریم ماکبا، جان اسر، باب مارلی و... با حنجره های شان درد را فریاد و قلب موسیقی شان را در کره خاکی ما حک می کنند و قلمبدهنش چون پابلونرودا، ناظم حکمت، برتولت برشت، نزار قبانی، محمود درویش، غاده السمان، عزیز نسین، احمد شاملو، لنگستن هیوز، ژاک پره ور و دیگران با خون شان تاریخ را جاودانه ساخته و با عشق مردمی ماندگار می شوند.

و اما سخن در باره دنیای بزرگ تعهد و دنیای کوچک تسلیم طلبی از کجا آمد؟

امشب در باره سالهای ۱۹۶۸ مکزیک می خواندم که همزمان با برگزاری بازی های المپیک، اعتراض آزادی خواهی مردم مکزیک نیز آغاز شده بود و به شدت از سوی رژیم سرکوب می شد. شبانه امشب من نیز متأثر از تعهدی انسانهای است که حتی آنها در ورزشگاه ها نیز فراموش نمی کنند و با مشت های گره شده در دنیای شکوهمند تعهد جاودانه می شوند.

سال ۱۹۶۸ است و مسابقات المپیک جریان دارد. تومی اسمیت و جان کارلوس برنده مسابقات دوش اند و بر سکوی افتخار ایستاده اند: با دستکش های سیاه، با پا های برهنه، با مشت های افراشته و بلند ولی با سرهای افکنده که فقر سیاهان امریکا و قدرت آنان را به شکل نمادین نشان می دهد.

اما اینک، ۲۰۰۹ است و مدال پشت مدال گردن نویسندگان، هنرمندان، روزنامه نگاران و فلم سازان کشور مرا خم می کند و نه مشت است استوار و نه پائی است برهنه!

در حالی که پا پشت پا برهنه می شود، به همان اندازه مدال ها سنگین تر بر گردن ها می افتند و گردنها خمتر می شوند!

تا یک شبانه دیگر